

sk

Podnety 2016

Odvaha milosrdenstva

V Taizé sme v priebehu roka 2015 hľadali spôsoby, ktorými by sme nanovo aktívne prejavili našu solidaritu. Tá je dnes čoraz naliehavejšia. Celá zem čelí novým formám biedy – migračné, ekologické a sociálne problémy sú výzvou pre veriacich rôznych náboženstiev a podobne aj pre neveriacich.

Ozbrojené násilie spôsobuje spustošenie v mene neľudských ideológií. S jasnou myslou budeme pokračovať v našej „púti dôvery“ ako cestou, ako odolať strachu prameniacemu z neistoty. Preto je teraz ešte naliehavejšia vzájomná podpora medzi tými, ktorí očakávajú alebo už žijú globalizáciu solidarity.

Keď zúri víchrica, dom postavený na skale sa nezrúti (Matúš 7, 24-25). Chceme postaviť náš život na Kristových slovách a tak bude našu skalu tvoriť niekoľko základných evanjeliových právd, ktoré sú dostupné každému: **radosť** - **jednoduchosť** - **milosrdenstvo**. Brat Roger ich postavil do centra života našej Komunity Taizé; pomáhali mu napredovať aj v ťažkých časoch. Osvojil si ich tak, aby sa k nim deň po dni vracal.

Tieto tri slová nás budú viesť na našej ceste počas nasledujúcich troch rokov. V roku 2016 začneme milosrdenstvom, v duchu Roku milosrdenstva, ktorý vyhlásil pápež František.

Evanjelium nás povoláva, aby sme svedčili o Božom súcite. Nasleduje päť podnetov, ktoré v nás majú prebudiť odvahu milosrdenstva.

f. Alois

Odovzdať sa Bohu, ktorý je milosrdenstvo

Ty si však Boh, ktorý odpúšťa, ktorý je milostivý a milosrdný, dlho zhovievajúci a bohatý v milosti, a tak si ich neopustil. (Nehemiáš 9, 17)

Buďte milosrdní, ako je milosrdný aj váš Otec. (Lukáš 6, 36)

Podľa Biblie je Boh milosrdenstvom, inými slovami, súcitom a dobrotivosťou. Ježiš nám cez podobenstvo o otcovi a jeho dvoch synoch (Lukáš 15) ukazuje, že Božia láska nezávisí od toho, koľko dobra dokážeme vykonať, ale že je dávaná bez podmienok. Otec miluje syna, ktorý mu je verný po celý svoj život. A k synovi, ktorý ho opustil, vystiera ruky už vtedy, keď je tento ešte stále ďaleko.

Boh stvoril ľudstvo na svoj obraz. Teda „stávaš sa podobným Bohu tým, že nadobúdaš dobrotu. Nadobudni milosrdné a dobroprajné srdce, aby si si obliekol Krista.“ (Bazil Veľký, 4. storočie)

Božia láska nie je len na chvíľu, ale navždy. Môžeme byť jej odrazom skrze náš súcit. Ako kresťania zdieľame s toľkými veriacimi iných náboženstiev záujem stavať milosrdenstvo a dobrotivosť do stredu nášho života.

- Prijmeme Božiu lásku. Boh nikdy pred nami nezatvára svoje srdce a jeho verná dobrota je našou neustálou ochranou, a to aj vtedy, keď sa potkneme v dôsledku našich chýb. Ak sme sa vzdialili od Boha, nebojme sa vrátiť k nemu a vložiť do neho našu dôveru, Boh nám vždy prichádza v ústrety.
- Nepovažujme modlitbu za prácne hľadanie, ale ju prijmime ako čas na zastavenie a nádych, keď nás Duch Svätý naplní Božou láskou a robí nás schopnými pokračovať v žití milosrdenstva.

Odpúšťať vždy a znova

*Veźmite na seba milosrdný súcit, dobrotivosť, pokoru, miernosť, trpezlivosť, navzájom sa znášajte a odpúšťajte si, najmä ak by mal niekto niečo proti niekomu. Ako Pán odpustil vám, tak aj vy odpúšťajte druhým!
(Kolosanom 3, 12-13)*

Peter pristúpil k Ježišovi a opýtal sa ho: „Pane, keď sa brat prehreší proti mne, koľkokrát mu mám odpustiť? Či až sedem ráz?“ Ježiš mu odpovedal: „Hovorím ti, nie sedem ráz, ale až sedemdesiatkrát sedem.“ (Matúš 18, 21-22)

Božie odpustenie nikdy nesklame. Kristus odpúšťal počas celého svojho života, ba dokonca aj na kríži. Odmietol kohokoľvek odsúdiť.

Vedieť, že nám bolo odpustené a odpustiť, keď príde rad na nás – to je jedna z najoslobodzujúcejších radostí. To je prameň vnútorného pokoja, ktorý nám chce Kristus sprostredkovať.

Cirkev – zhromaždenie tých, ktorí milujú Krista – je pozvaná, aby sa nechala premeniť milosrdenstvom. „Keď Cirkev neúnavne počúva, uzdravuje a zmieruje, stáva sa tým, čo je v nej najžiarivejšie – spoločenstvom lásky, súcitu, útechy, čírym odrazom zmŕtvychvstalého Krista. Nikdy nie vzdialená, nikdy nie v obrane, oslobodená od každej prísnosti, môže Cirkev vyžarovať pokornú dôveru viery až do našich ľudských srdc.“ (Brat Roger)

Božia správa o odpustení nemôže byť používaná na ospravedlňovanie zla či nespravodlivosti. Naopak, činí nás slobodnejšími, aby sme vedeli rozoznávať naše zlyhania, ako aj zlyhania a nespravodlivosti okolo nás i vo svete. Je na nás, aby sme napravili, čo sa dá napraviť.

- Snažme sa odpúšťať... hoc i sedemdesiatkrát sedem ráz. Ak je zranenie príliš veľké, prijmime, že budeme postupovať krok za krokom. Niekedy túžba odpustiť, prv než sa prebudí, ostáva dlhšie zatienená utrpeným zlom.
- Ukážme, že Cirkev je spoločenstvom milosrdenstva tak, že budeme – bez diskriminácie – otvorení k tým, ktorí sú okolo nás, že budeme pohostinní, upustíme od kategorického súdenia iných, budeme brániť utláčaných, budeme si formovať veľké a štedré srdce...

Priblížiť sa, sami či spolu s inými, k tiesnivej situácii

Ak sa k hladnému štedro zachováš, ubitú dušu nasýtiš, potom vyjde vo tme tvoje svetlo a tvoja temnota bude ako poludnie. (Izaiáš 58, 10)

Ak však má niekto pozemský majetok a vidí svojho brata v núdzi, a zatvorí si pred ním srdce, ako v ňom môže byť Božia láska? (1 Ján 3, 17)

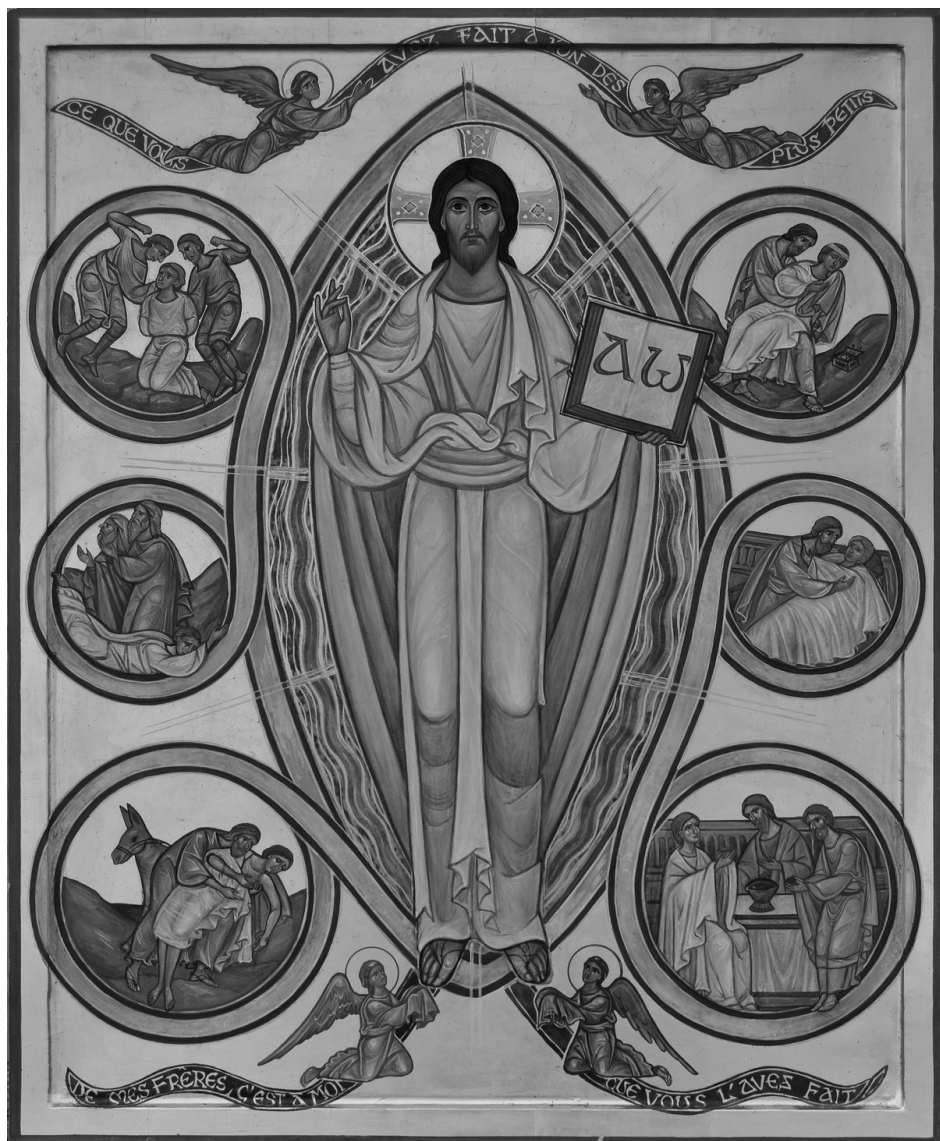
Ikona milosrdenstva zobrazuje Krista, ktorý sa pozerá na nás s láskou a rozpráva nám príbeh o dobrom Samaritánovi (Lukáš 10): istý človek je ponechaný polomŕtvy na okraji cesty, prejde okolo neho kňaz i levita, ale pokračujú v ceste; cudzinec zo Samárie sa priblíži k zranenému, postará sa o neho a zavezie ho do hostinca.

Milosrdenstvo otvára naše srdce biede iných, skrytým formám núdze, hmotnej núdzi, ako aj všetkým iným druhom utrpenia: dieťaťu v súžení, rodine v ťažkostiach, človeku bez domova, mladému človeku, ktorý nevidí zmysel svojho života, staršej osamelej osobe, exulantovi... ako aj tým, ktorí nemajú prístup k vzdelaniu, umeniu či kultúre.

V biednom človeku čaká náš súcit sám Kristus a hovorí nám: „Bol som hladný a dali ste mi jesť“ (Matúš 25). „Zo súcitu berie Kristus na seba utrpenie každej ľudskej bytosti. Vo svojej добрote tajomne znáša utrpenie, ktoré je v každom človeku, až do konca sveta.“ (Maxim Vyznávač, 7. storočie)

Keď sme zranení nejakým trápením, Kristus sa o nás stará. Jeho nežný pohľad sa môže ukázať cez niekoho, kto sa k nám priblíži, niekedy cez opovrhovaného človeka, akým bol cudzinec v podobenstve, Samaritán.

- Odvážme sa priblížiť, sami alebo spolu s inými, k nejakej situácii núdze v našom okolí, na okraji našej cesty. Milosrdenstvo nie je sentimentálne, ale je náročné, nepozná hranice. Zákon vymedzuje pre povinnosť presné hranice, avšak milosrdenstvo nikdy nepovie: „To stačí, už som splnil svoju povinnosť.“

© Ateliers et Presses de Taizé, 71250 Taizé, France · vyhotovená v Díelní Sv. Jána Damascénského (Francúzsko)

Ikona milosrdenstva

Niekto sa opýtal Ježiša: „A kto je môj blížny?“ Nato Ježiš začal rozprávať: „Istý človek zostupoval z Jeruzalema do Jericha a dostal sa do rúk zbojníkov. Tí ho ozbójali, doráňali, nechali ho polomŕtveho a odišli. Náhodou šiel touto cestou kňaz, ktorý ho síce videl, no obišiel ho. Takisto aj levita: keď prišiel na to miesto a uvidel ho, obišiel ho. No prišiel k nemu aj istý poverený, Samaritán. Keď ho uvidel, prišlo mu ho ľúto. Pristúpil k nemu, nalial mu na rany olej a víno a obviazal mu ich. Potom ho vyložil na svoje dobytča, zaviezol do hostinca a postaral sa o neho. Na druhý deň vybral dva denáre, dal ich hostinskému a povedal: ‚Staraj sa oňho; ak na neho vynaložíš viac, na spiatocnej ceste ti to zaplatím.‘ Kto podľa teba z tých troch sa stal blížnym tomu, čo padol do rúk zbojníkov?“ On povedal: „Ten, čo mu preukázal milosrdenstvo.“ A Ježiš povedal: „Chod' a rob podobne!“

(Lukáš 10, 29-37)

Rozšíriť milosrdenstvo do jeho sociálnych rozmerov

Ja som Hospodin, ktorý uskutočňuje milosrdenstvo, právo a spravodlivosť na zemi. (Jeremiáš 9, 23)

Hospodin ti oznámil, človeče, čo je dobré a čo žiada od teba: len zachovávať právo, milovať láskavosť a v pokore chodiť so svojim Bohom. (Micheáš 6, 8)

V Božom srdci tvoria všetci ľudia jednu rodinu, takže milosrdenstvo sa rozširuje do stále väčších rozmerov.

Aby sa celosvetová solidarita stala skutočnosťou, je nevyhnutné posilniť medzinárodné inštitúcie, ktoré demokraticky vytvárajú pravidlá s cieľom zabezpečiť väčšiu spravodlivosť a zachovať mier.

Zadlženosť chudobných krajín často spôsobuje fakt, že ich zdroje využívajú silnejšie národy a korporácie. A hoci sa zdá, že nemôžeme urobiť nič, čo by viedlo ku zmene, môžeme si pamätať, že odpustenie tohto dlhu je cestou k nastoleniu spravodlivosti. V odlišnom kontexte, ako je súčasný, nám Biblia pripomína: „Ak tvoj brat schudobnie a bude upadať, pomôž mu ako cudzincovi a prisťahovalcovi, aby mohol žiť pri tebe.“ (Levitikus 25, 35)

Po celom svete sú ženy, muži a deti nútení opustiť svoju vlasť. Ich kritická situácia v nich vyvoláva motiváciu, ktorá je silnejšia ako akékoľvek prekážky. Bohaté krajiny si musia uvedomiť, že nesú časť zodpovednosti za zranenia v dejinách, ktoré vedú k masívnej migrácii, predovšetkým z Afriky a Stredného Východu.

- Je důležité si uvedomiť, že hoci prílív utečencov a migrantov spôsobuje vážne problémy, môže byť aj pozitívnou príležitosťou. Tí, ktorí klopú na dvere bohatších krajín, inšpirujú tieto krajiny, aby žili s nimi v solidarite. Nepomáhajú im nadobudnúť novú vitalitu? Tým, že krajiny európskeho spoločenstva spoločne na seba vezmú zodpovednosť, ktorú prináša migračná vlna, mohli by znovu nájsť dynamizmus, ktorý už oslabil.
- Musíme prekonať strach z cudzincov a z kultúrnych rozdielov. Tento strach je pochopiteľný. Tí, ktorí veľkoryso pomáhajú prijímať migrantov, sa niekedy dostávajú na pokraj svojich síl. Strach sa ale nezmenší, ak sa budeme izolovať za múrmi, ale tak, že vykročíme smerom k tým, ktorých zatiaľ nepoznáme. Namiesto toho, aby sme vnímali cudzinca ako hrozbu pre náš životný štandard alebo našu kultúru, prijmime sa navzájom ako členovia tej istej ľudskej rodiny.

Milosrdenstvo pre celé stvorenstvo

Šesť dní konaj svoju prácu, siedmy deň odpočívaj, aby si mohol odpočinúť tvoj býk i osol a oddýchol si aj syn tvojej slúžky a cudzinec. (Exodus 23, 12)

Šesť rokov budeš obsievať pôdu a zbierať z nej úrodu, ale v siedmom roku ju necháš ležať úhorom a neobrobíš ju. (Exodus 23, 10-11)

Biblia nás prostredníctvom jazyka svojej doby vyzýva, aby sme rozšírili svoj súcit aj na životné prostredie, aby sme rešpektovali všetky živé bytosti, aby sme neobrábali zem nerozvážne. Istý kresťan z Mezopotámie napísal: „Súcitné srdce nemôže zniesť pohľad ani na to najmenšie zlo či najmenší smútok uprostred stvorenstva.“ (Izák Sýrsky, 7. storočie)

Hlavnými obeťami ekologických katastrof sú tí najchudobnejší. Dôsledky klimatických zmien už nútia mnohých ľudí opustiť miesto, kde žijú.

Zem patrí Bohu, ľudia ju dostávajú ako dar. Bola nám zverená obrovská zodpovednosť: starať sa o túto planétu, nemrhať jej zdrojmi. Zem je obmedzená a ľudia si tiež musia uvedomovať svoje limity.

Zem je našim spoločným domovom a dnes trpí. Stojac pred enviromentálnymi katastrofami, vyhynutím celých druhov, ohrozením biodiverzity, masívnym odlesňovaním v niektorých častiach planéty, nezostáva priestor pre ľahostajnosť.

- Usilujme sa vyjadriť našu solidaritu s celým stvorenstvom. Rozhodnime sa pre konkrétne kroky, ktoré ovplyvnia náš každodenný život, dbajme na to, ako konáme ako spotrebitelia či občania, vedome sa rozhodnime pre striedmejší životný štýl. Zjednodušenie nášho spôsobu života môže byť zdrojom radosti. Niektorí ľudia prichádzajú s iniciatívami, ako je pôst za klímu a za spravodlivosť vždy prvý deň v mesiaci. Ukázať cez takéto rozhodnutia Božie milosrdenstvo pre všetko, čo je súčasťou nášho spoločného domova, Zeme, nie je možnosťou. Je to podmienka toho, aby sme mohli šťastne žiť.

*Počas nasledujúcich mesiacov budeme na webstránkach Taizé a našich sociálnych sieťach uverejňovať svedectvá týkajúce sa „Podnetov 2016“. Môžete sa podeliť s nami o vaše iniciatívy, ak napíšete na **echoes@taize.fr**. A už teraz zostaňte s nami v kontakte cez stránky:*

www.taize.fr/news

[/taize.fr](https://www.facebook.com/taize.fr)

[@taize](https://twitter.com/taize) (en) [@taize_fr](https://twitter.com/taize_fr) (fr)

Taizé 2016

Počas celého roka:

Každý týždeň sa od nedele do ďalšej nedele konajú stretnutia mladých, aby sme podišli k prameňom viery, prehĺbili v sebe chápanie Božieho milosrdenstva a hľadali spôsoby, ako o ňom svedčiť svojím životom.

Od 28. augusta do 4. septembra

Týždeň určený mladým dospelým vo veku 18 až 35 rokov, či už študentom, mladým profesionálom, dobrovoľníkom alebo tým, čo hľadajú prácu. Vzájomným zdieľaním podobných životných situácií alebo profesionálnych skúseností sa môžu spoznať a zdieľať o svojej budúcnosti vo svetle viery.

Bukurešť 2016

S niekoľkými bratmi a 150 mladými ľuďmi z rôznych krajín pôjde brat Alojz do Bukurešti, aby tam od 28. apríla do 1. mája slávil Veľkú noc s pravoslávnyimi kresťanmi Rumunska (v roku 2016 sa ich Veľká noc koná o mesiac neskôr ako na Západe).

Táto púť nasleduje po návštevách Istanbulu (sviatok Troch kráľov 2013), Moskvy (Veľká noc 2011), Moskvy, Minsku, Kyjeva a Lvova (Veľká noc 2015).

Cotonou 2016

Po Johannesburgu (1995), Nairobi (2008) a Kigali (2012) sa bude štvrté medzinárodné stretnutie mladých v Afrike konať v Cotonou (Benin) od 31. augusta do 4. septembra.

Táto nová etapa „Púte dôvery na zemi“ spojí dohromady tisíce mladých ľudí zo západnej Afriky. Budú mať príležitosť sa navzájom podporiť v nádeji v budúcnosť Afriky.

Toto zhromaždenie privíta aj účastníkov z iných častí Afriky či ďalších krajín sveta, ktorí budú môcť objaviť túto časť kontinentu.

Stretnutie v Cotonou má za cieľ vyzdvihnúť vitalitu, potenciál mladej africkej generácie, hodnoty, o ktoré sa tento veľmi mladý kontinent môže podeliť s ostatnými.

Riga 2016-2017

39. európske stretnutie sa bude konať od 28. decembra 2016 do 1. januára 2017 v Rige, v Lotyšsku.

Podrobnejšie informácie o rôznych stretnutiach nájdete na stránke www.taize.fr